

கல்லாடம்: கவிதையும் காலமும் kallāṭam : Poetry and its Age

முனைவர் ப. கிருஷ்ணமூர்த்தி | Dr. P .KrishnaMoorthi

Assistant Professor of Tamil, Bishop Heber College (Autonomous), Tiruchirappalli – 620 017.

kmtamilvendhan@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழில் பக்தி இலக்கியக் காலத்தை ஓட்டி எழுந்த நூல்களில் கல்லாடம் இன்றியமையாத ஒன்று. அதனைக் கால வரையறை செய்த ஆய்வறிஞர்கள் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு எழுந்த நூலாகவே பெரும்பான்மையும் முடிவு செய்கின்றனர். எனினும், நூலினுள் விரவிக் கிடக்கும் முந்தைய நூல்களின் தாக்கம், கையாளப்படுகின்ற உவமைகள் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் நூலின் காலத்தை கி.பி.ஐந்தாம் நூற்றாண்டு முதல் எட்டாம் நூற்றாண்டு வரையிலானதாக இவ்வாய்வு முன்மொழிகின்றது.

Abstract

The research paper discuss about the time of the *kallāṭam*, it is one of the essential literary work of the *pakti* literary Period. Many of the scholars who are derived the conclusion of the age of the literary work is around the 8th century A. D. or after that period. encountered the work with multi-dimension include its age. On the basis of the literary technique like inspiration of the previous literary works, literary traditions, prosody and its similes etc., the paper come to the conclusion, the *kallāṭam* emerged between the period of 5th and 8th century A.D.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords):

கல்லாடம், பக்தி, இலக்கியக் காலம், இலக்கியத் தாக்கம், உவமைகள் (*kallāṭam*, *pakti*, *ilakkiyam*, *ilakkiya kālam*, *ilakkiyat tākkam*, *uvamaikā*).

அறிமுகம்

தமிழ் இலக்கிய மரபையும் நெறியையும் முன்னெடுத்துச் செல்லும் பணியில், ஒரு இலக்கியப் போக்கின் முடிவிலும், புதிய இலக்கியப் போக்கின் தொடக்கத்திற்கும் இடையே ஓர் இணைப்பை ஏற்படுத்தும் ஊடுபாலமாகக் கல்லாடம் நிற்கின்றது. சங்க இலக்கிய மரபின் முடிவிற்கும், பக்தி இலக்கிய மரபோடு அக இலக்கிய மரபைப் பிணைக்க முயற்சிக்கும் காலத்திற்கும் இடையில் கல்லாடத்தை வைப்பதே பொருத்தமானது. கல்லாடம் பெற்றுள்ள இலக்கியத் தாக்கங்களின் அடிப்படையில் அதன் காலத்தை ஒருவாறு வரையறுக்க இக்கட்டுரை முனைகின்றது.

கல்லாடம் : கால ஆய்வுகள்

கல்லாடத்தின் கால ஆய்விற்கு அதன் அகப்பொருள் துறைகளும், சங்க இலக்கிய நடையிலான ஆசிரியப்பாவும் அறிஞர்களால் முதன்மையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கல்லாடத்தில் அமைந்துள்ள அகப்பொருள் துறைகள் பெரும்பான்மையும் திருக்கோவையாருடன் பொருந்தி நிற்பதால், திருக்கோவையார் பாடல்களை விளக்குவதற்காகவும், அதன் மேன்மையைப் புலப்படுத்துவதற்காகவும் அதிலிருந்து நூறு துறைகளை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை விரிவாக விளக்கும் வகையில் கல்லாடம் அமைந்திருக்கின்றது என்பர் அறிஞர் (மு.அருணாசலம், 2005:16). பெரும்பான்மையும் கல்லாடத்தின் காலம் கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 13ஆம் நூற்றாண்டு வரையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆனால், நூலின் எந்தப் பகுதியிலிருந்தும், கல்லாடம்

திருக்கோவையாரையும், மாணிக்கவாசகரையும், திருவிளையாடற் புராணம் போன்ற நூல்களையும் ஏற்றிப் போற்றுகின்றது என்பதற்கு அகச்சான்றுகள் இல்லை. ஏனெனில் நூலில் தமக்கு முன்பிருந்த இன்றியமையாத நூல்களை எல்லாம் ஆசிரியர் கல்லாடர் வெளிப்படையாகவே ஏற்புடைய இடங்களில் சொல்லிச் செல்கின்றார்.

கல்லாடத்தில் பயிலும் அகமரபுகள்

அகப்பொருள் மரபை வலியுறுத்தும் நூல் எனும் கருத்தின் அடிப்படையில் சங்ககாலத் திணை மரபையும், அவற்றில் பயின்று வருகின்ற துறைகளையும் சற்றே எளிமைப்படுத்தும் வகையில் கல்லாடம் அமைந்திருக்கின்றது. அன்பின் ஐந்திணை என்னும் அகமரபைப் போற்றும் வகையில் தொல்காப்பியத்தை விடவும் இறையனார் களவியலை இந்நூல் பெரிதும் பின்பற்றுகின்றது என்று கூறலாம்.

உலகியல் நிறுத்தும் பொருள்மரபு ஓடுங்க
மாறனும் புலவரும் மயங்குறு காலை
முந்துறும் பெருமறை முளைத்தருள் வாக்கால்
அன்பின் ஐந்திணை என்று அறுபது சூத்திரம்
கடல்அமுது எடுத்துக் கரையில் வைத்ததுபோல் (கல்.3:10-14)

என அன்பின் ஐந்திணை மரபைக் கல்லாடம் விளக்குகின்றது. இறையனார் களவியல் என்ற நூலையேயன்றி அதற்கான நக்கீரர் உரையையும் இந்நூல் வழிமொழிகின்றது.

குளவன் குன்றக் கூடல்அம் பதிநிறை
மஞ்சடை குழல்பெறு செஞ்சடைப் பெருமான்
அருந்தமிழ்க் கீரன் பெருந்தமிழ்ப் பாடல்
வாவியில் கேட்ட காவிஅம் களத்தினன்
திருக்கண் கண்ட பெருக்கினர் போல் (கல். 52.26-30)

என்று நக்கீரர் உரையைக் கேட்டதும் கண்களில் கண்ணீர் வழிந்ததாகக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றது (நக்கீரர்,1953:8).

கல்லாடமும் திருக்குறளும்

தமிழுக்குச் சிறப்பான அன்பின் ஐந்திணையை மட்டுமின்றி மிகச்சிறந்த நூலான திருக்குறளையும் கல்லாடம் வழிமொழிகின்றது.

சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறாது
உலகியல் கூறிப் பொருளிது என்ற
வள்ளுவன் தனக்கு வளர்கவிப் புலவர்முன்
முதற்கவி பாடிய முக்கட் பெருமான் (கல்.14:20-23)

என்று திருவள்ளுவருக்கும், திருக்குறளுக்கும் 'மாலை' பாடிய புலவர்களில் முதற்புலவர் யார் என்பதை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் கல்லாடம் பாடலை யாத்திருக்கின்றது.

திருவள்ளுவருக்கு, கல்லாடனார் என்ற புலவர் ஒருவரும் மாலை பாடியிருக்கின்றார்; அவர் பாடிய மாலையில் உள்ளதுதான் "சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறாது உலகியல் கூறிப் பொருளிது என்ற வள்ளுவர்" என்னும் கருத்துடைய அடிகள். எனவே கல்லாடர் தனக்கு முன்பே திருவள்ளுவமலை பாடிய புலவரைக் குறிக்கின்றார். எனவே கல்லாடம் பாடிய கல்லாடரும், வள்ளுவ மாலை பாடிய கல்லாடரும் ஒருவரா அல்லது வேறானவரா என்பது மேலும் ஆய்வுக்குரிய பகுதியாகும்.

கல்லாடர் தான் பாடிய வள்ளுவமலை அடிகளையே தன்னுடைய நூலான கல்லாடத்திலும் எடுத்தாண்டிருப்பது, கல்லாடர் ஒருவரே என்னும் கருத்துக்கு வலிமையான சான்றாகின்றது. சமயக் கணக்கர்தம் திறம் கூறாது என்று இதே கருத்தை 65ஆம் பாடலிலும் கல்லாடர் கையாளுகின்றார்.

இவையன்றியும், திருக்குறளை நூலின் பெயரைக் குறிப்பிட்டே ஒரு பாடலில்(62) சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

நிறைமதி புரையா நிறைமதி புரையா
தேரான் தெளிவெனும் திருக்குறள் புகுந்து (கல்.62:1-2)

என்கிறார் கல்லாடர்.

மேற்கண்ட கருத்துகள் யாவும் கல்லாடர் தாம் நூல் இயற்றியதற்கான நோக்கத்தை, நூல்களின் பெயரை வெளியிடுவதின் வாயிலாகக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார். இவ்வாறு தனக்கு முன்பிருந்த புலவர்களையும், மரபுகளையும் வெளிப்படையாகவே எடுத்துக்காட்டும் கல்லாடர் மாணிக்கவாசகரையும் திருக்கோவையாரையும் எந்தவொர் இடத்தும் சுட்டிக்காட்டவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்லாடமும் சங்க இலக்கியங்களும்

தாம் போற்றும் நூல்களை மட்டுமன்றி, பாடலின் கருத்துக்களையும் வடிவங்களையும்கூட கல்லாடர் மிக வெளிப்படையாகவே தம்முடைய பாடல்களில் பயன்படுத்தியிருக்கின்றார். ஒரு பாடலில் (கல்.35:14-18) குறுந்தொகையில் உள்ள இறையனார் (குறுந்.2) பாடலான, கூந்தலில் மணம் குறித்துத் தலைவன் வண்டிடம் வினவுகின்ற செய்தியை அப்படியே தமது பாடலில் விளக்கமுறையில் பாடியுள்ளார். மற்றொரு பாடலில் (கல்.18:9-20) பாலைக்கலியின் 9ஆம் பாடற்கருத்தையும் பயன்படுத்தியுள்ளார். சந்தனம், முத்து, யாழிசை போன்ற பொருட்கள், அவை பிறக்கின்ற இடத்துக்குப் பெருமை சேர்க்காமல், அவை சேர்கின்ற இடத்துக்குப் பெருமை சேர்க்கும் என்ற முத்தான மூன்று உவமைகளை அப்படியே பயன்படுத்துகின்றார் கல்லாடர்.

சங்க இலக்கிய உவமைகளையும் கருத்துகளையும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பாடல்களில் விளக்கமாகப் பாடல்களில் தொடர்ச்சியாகப் பாடும் முறை பாண்டிக்கோவையிலும் காணப்படுகின்றது (பாண்டி. 4-9; 10-12). இதன்மூலம் தமக்குத் தாக்கம் ஏற்படக் காரணமாக இருந்த, அல்லது தாம் விரும்பிய நூல்களை வெளிப்படையாகவே சுட்டிக்காட்டுகின்ற போக்கு இவரிடத்துக் காணப்படுகின்றது. திருக்கோவையாரையோ, மாணிக்கவாசகரையோ ஏற்றிப் போற்றுவதுதான் கவிஞரின் நோக்கமென்றால், கல்லாடர் அவற்றைத் தம் பாடல்களில் வெளிப்படுத்தாமல் இருக்க எந்தவிதமான தடையும் இருக்கவில்லை என்பதையும் இங்குக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

கல்லாடமும் பதினெண் கீழ்க்கணக்கும்

கல்லாடத்தில் பயின்று வருகின்ற சில உவமைகள், கருத்துகள் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு மற்றும் கலித்தொகையை நினைவூட்டுகின்றன. 'படிநர் சொல்எனக் கடுவுநஞ்சு இரைப்ப' (கல்.17:16), 'ஈயாது உண்ணுநர் நெடும்பழி போல' (கல்.31:6), 'கரியுடன் உண்ணார் பழிவளர் ஓத்த' (கல்.97:7) என வருகின்ற உவமைகள் அற இலக்கியக் காலத்தைக் காட்டுகின்றன.

மேலும், அகப்பொருள் மரபில் பாடல்கள் புனையும்போது அறக்கருத்துகளைப் பொருத்திக் கூறும் போக்கு கலித்தொகையில் அதிகம் காணப்படுகின்றது. 'ஈதலிற் குறைகாட்டாது அறனறிந்து ஒழுகிய / தீதிலான் செல்வம்போல மரன்நந்த' (கலித்.27:1-2), 'மடியிலான் செல்வம்போல் மரன்நந்த' (கலித்.35:1), 'அருள்தீர்ந்த காட்சியான் அறன்னோக்கான் நயஞ்செய்யான் / வெருவுற உய்த்தவன் செல்வம்போல் பைபய' (கலித்.120:1-2), 'பிறர்நோயும் தம்நோய்போற் போற்றி அறனறிதல் / சான்றவர்க் கெல்லாம் கடன்' (கலித்.139:2-3) என்பன போன்ற அறம்சார் உவமைகள் பலவும் கலித்தொகையில் காணப்படுகின்றன. இந்த அடிப்படையில் கல்லாடரும் தம்முடைய பாடல்களில் அறம்சார் உவமைகளைப் பயன்படுத்துகின்றார் என்று கருதவும் இடமுண்டு. 'கதிர்நிரை பரப்பும்' எனத் தொடங்கும் பாடலில்,

முன்னையள் அல்லள் முன்னையள் அல்லள்
அமுதவாய்க் கருவிழிக் குறுந்தொடி நெடுங்குழல்

பெருந்தோள் சிறுநகை முன்னையள் அல்லள் (கல்.47:47-49)

என்ற பாடலடிகள் இடம்பெறுகின்றன. இது, "துறக்குவன் அல்லன் துறக்குவன் அல்லன், தொடர்வரை வெற்பன் துறக்குவன் அல்லன்" என்ற கலித்தொகை (கலி. 41:35-36) அடிகளையும், சிலப்பதிகாரம் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலில் 'போற்றிப் பாடும்' அடுக்குத் தொடர்களையும் கையாண்டு எழுதப்பட்டிருப்பது போல் தோன்றுகின்றது. கலித்தொகையின் பாடல் வடிவம் ஒன்றையும் கல்லாடம் எடுத்தாள்கின்றது (கலித்.7). தலைவன் பிரிகின்றபோது தலைவன் தலைவியரின் தன்மையையும், பண்பையையும் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி, பிரிவின்போது ஒவ்வொருவரும் எப்படியிருந்தனர் என்பதை 'இவளே', 'இவளே' என்று சுட்டிக் கூறும் கலித்தொகையின் கூற்றுமுறை, கல்லாடத்தில் பாடலில் சிறிதும் மாறாமல் அப்படியே கையாளப் பெற்றுள்ளது (கல். 53: 9-24) மேற்கண்ட சான்றுகளிலிருந்து கலித்தொகையின் அண்மைத் தாக்கத்தைக் கல்லாடம் பெற்றுள்ளது என்பதை அறியலாம்.

கல்லாடமும் நாயன்மார்களும்

இனி, கல்லாடத்தில் சிவனடியார்கள் குறித்த செய்திகளையும், திருவிளையாடற் புராணச் செய்திகளையும் ஆராய்ந்தால், சேரமான் பெருமாள் நாயனார் (கல்.12:25-27), காரைக்கால் அம்மையார் (கல்.63:38-40), சாக்கிய நாயனார் (கல். 69:14), மூர்த்தி நாயனார் (கல்.57:17-19), புலிக்கால் முனிவன் (கல்.42:5) ஆகிய பெரியபுராணப் பாத்திரங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. மேலும்,

மதுரை வவ்விய கருநட வேந்தன்

அருகர்ச் சார்ந்துநின்று அருட்பணி அடைப்ப (கல்.57:13-14)

என்று பாண்டிய மரபு வீழ்ந்து கருநாடக மன்னர்களின் ஆட்சி நடைபெற்ற காலத்தைக் கல்லாடம் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. சிவனடியார்களின் வரலாற்றைத் தொகுத்து எழுதிய சேக்கிழார் பெருமானுக்கு, அவர்க்கு முன்பிருந்த சிவனடியார்களின் வரலாற்றை அறிந்துகொள்ளக் கல்லாடம் துணையாக இருந்தது என்று கொள்ளுதல் பொருத்தமாகத் தோன்றுகின்றது. அதேபோன்று திருவிளையாடற் புராணச் செய்திகளும் கல்லாடப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. இசைவாது (கல்.43:32-34), பிட்டுக்கு மண்சுமந்தது (கல்.49:22-26), மாமனாக வந்து வழக்குரைத்தது (கல்.45:24-27) போன்ற திருவிளையாடற் புராணச் செய்திகளும் கல்லாடத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. மேலும் திருக்கோவையார் தில்லையைப் போற்றுகின்ற மரபையும், கல்லாடம் மதுரையைப் போற்றுகின்ற மரபையும் பின்பற்றுகின்றன.

கல்லாட உவமைகள்

மேற்கூறிய அகப்பொருள் வழியாகத் தோன்றிய அறம்சார் உவமைகள் கடவுளுடன் இயைபுகொண்டு மாற்றம் பெற்றதும் கல்லாடத்தில் காணக் கிடக்கின்றது. 'கூடல்அம் பெரும்பதி கூறார்கிளை என' (கல்.3:18), 'தெய்வம் கொள்ளார் திணிமனம் என்ன' (கல்.5:25), 'முக்கட் கடவுள் முதல்வனை வணங்கார் / தொக்கதீப் பெருவினை சூழ்ந்தன போல' (கல்.39:27-28), 'கூடற்கு இறைவன் இருதாள் விடுத்த / பொய்யினர் செய்யும் புல்லம் போல' (கல்.38:31-32) என்று கடவுள் அல்லது சிவபெருமானை வணங்காதவர்கள் அமையும் துன்பம்போல என்ற அறம்சார் உவமமரபு, தெய்வம்சார் உவம மரபாக மாற்றம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

பொதுவாக, தெய்வங்கள் உவமங்களில் (உள்ளுறை) இடம்பெறாதென்ற சங்ககாலக் கவிமரபு இங்கு மீறப்பட்டுள்ளது என்பதையும் காண முடிகின்றது. இந்த தெய்வம்சார் உவமமரபு தொடர்ந்துவரும் கோவை நூல்களிலும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன என்பதையும் பாடல்களின் வழியாக அறிய முடிகின்றது. திருக்கோவையார் 5, 11, 42, 43, 87ஆம் பாடல்களில் இத்தகைய உவமமரபு பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. இந்த உவமைகள் மேலும் ஒரு வகைப்பாட்டைத் தமக்குள் உருவாக்கிக் கொள்கின்றன. எவ்வாறென்றால் "கடவுளை வணங்குபவர் அடையும் பயன்போல, கடவுளை வணங்காதவர் அடையும் துன்பம்போல" என்று இரு வகையாகக் கிளைத்துச் செல்வதையும் உணர முடியும். இத்தகைய போக்கிற்குக் கல்லாடமே காரணமாயிற்று எனலாம்.

கல்லாட யாப்பு

கல்லாடப் பாடல்கள் அனைத்தும் ஆசிரியப்பாவால் இயன்றவை. கல்லாடத்தில் பயின்றுவரும் ஆசிரியப்பாக்கள் சங்க இலக்கிய ஆசிரியப்பாப் போலவோ அல்லது பிற்கால ஆசிரிய விருத்தங்கள் போலவோ அல்லாமல் தனித்திருக்கின்றன. சங்க இலக்கியக் காலத்திற்குப் பின் அற இலக்கியங்களில் வெண்பா வடிவங்களே புலவர்களால் கையாளப்பட்டுள்ளன. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் வெண்பாக்களால் இயன்றன. இந்த வெண்பா வடிவங்களின் தாக்கம் தொடர்ந்து வந்த பக்தி இயக்கத் தோற்றுநர்களான காரைக்கால் அம்மையார், முதலாழ்வார்கள் மூவர் பாடல்களிலும் இருப்பதைக் காண்கின்றோம். இவர்களுக்குப் பிறகு பெரும்பாலும் விருத்தப்பாக்களும், கலித்துறைகளுமே கவிஞர்களால் கையாளப்பட்டுள்ளன. வெண்பாக்களின் காலம் முடிந்தவுடன் விருத்தங்களின் காலம் தொடங்கிவிடுகின்றது. சங்க இலக்கியத்திலும் மிக நீண்ட ஆசிரியப்பாக்கள் பத்துப்பாட்டில் உள்ள பாடல்களே ஆகும். எனினும் கல்லாடத்தில் கையாளப்பட்ட ஆசிரியப்பாவிற்கும், பத்துப்பாட்டில் உள்ள ஆசிரியப்பா அமைப்புக்கும் கால இடைவெளி மிகுதியாக உள்ளது. இனி, கல்லாட ஆசிரியப்பா அமைப்பை ஓட்டிய வேறு நூல்கள் ஏதேனும் உண்டோ என்றால், உண்டு; அது, பெருங்கதை.

பெருங்கதையில் கையாளப்பட்ட ஆசிரியப்பா நடைக்கும், கல்லாட ஆசிரியப்பா நடைக்கும் மிகுதியும் ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. அதில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று, பாவின் தொடையமைப்பு. அடுத்தடுத்த இரண்டு அடிகளுக்கிடையில் எதுகை மோனை அமைப்பதை விடவும், ஒரே அடியில் சீர்களுக்கிடையில் எதுகை மோனை அமைப்பதில் இவ்விரண்டு நூல்களின் ஆசிரியர்களும் அதிக ஆர்வம் காட்டியிருக்கின்றனர். எனவே பெருங்கதையின் அண்மைத் தாக்கமும் கல்லாடத்தில் காணப்படுகின்றது என்பதையும் நாம் அறியலாம்.

பூசியும் புனைந்தும் பூட்டியும் சூட்டியும்
நிறுத்தியும் நிரைத்தும் நெறித்தும் செறித்தும்
எழுதியும் தப்பியும் இயைத்தும் பிணித்தும்
கட்டியும் கலத்தியும் கமழ்த்தியும் மறைத்தும் (கல்.56:18-22)

என்று உம்மைகள் கொடுத்துப் பாடற்பொருளை விரித்துச் செல்லும் கல்லாடத்தின் பாடற்போக்கைப் போலவே, பெருங்கதை,

தோணியும் மரமும் துறைநா வாயும்
நீர்இயல் மாடமும் நீந்தியல் புணையும்
சுண்ணமும் சூட்டும் சுவைநறுந் தேறலும்
செண்ணச் சிவிகையும் தேரும் வையமும் (பெருங்.1.37:266-272)

எனப் பாடுகின்றது. இதேபோன்று பொருள்களைச் சுருக்கிச் செல்லும் முறையைப் பல இடங்களிலும், குறிப்பாக நீண்ட அடிகளில் அடுக்கிச் செல்லும் முறையிலும், பெருங்கதையும் கல்லாடமும் ஒத்திருக்கின்றன.

அன்றியும், எண்களைக் குறிப்பதில் ஐந்நூறு, ஆயிரம் என்ற எண்களையும், ஐந்நூற்றிரட்டி, ஆயிரத்திரட்டி என்ற அதன் மடங்குகளையும் குறிப்பிடுவது பல இடங்களிலும் காணக் கிடக்கின்றது. சிலப்பதிகாரத்தின் தாக்கமும் பெருங்கதையிலும், கல்லாடத்திலும் பரவலாக இருக்கின்றது.

நிறைவுரை

கல்லாடப் பாடல்களின் உருவம் மற்றும் உள்ளடக்கங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு கல்லாடத்தின் காலத்தை வரையறை செய்தால் அது, கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 8ஆம் நூற்றாண்டுக்குள் அடங்கும். தமிழ் இலக்கியம் பக்திப் பெரும்பரப்புக்குள் நுழையும்போது, பழந்தமிழ்ப் பாடல்களில் மண்டிக்கிடக்கின்ற அகமரபுக்கு ஏற்பு ஒன்றை வழங்கும் நோக்கில் கவிஞர்கள் பக்தியுடன் அகமரபைப் பிணைத்துப் பாடல்கள் புனைந்தனர். அப்போக்கில் கல்லாடம்

குறிப்பிடத்தகுந்த நூல்களில் ஒன்றாகக் காட்சி அளிக்கின்றது. அதற்கு ஏதுவாக, சங்கப் பிற்காலத்தில் தோன்றியதாகக் கருதப்படும் இறையனார் களவியல், கலித்தொகை, சிலப்பதிகாரம், பெருங்கதை போன்ற நூல்களின் தாக்கம் கல்லாடத்தில் காணப்படுவதால் அதன் காலத்தை மேற்கண்டவாறு வரையறுக்கலாம்.

துணைநின்றவை (References)

- அருணாசலம் மு., (2005), தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - 11ஆம் நூற்றாண்டு, சென்னை : தி பார்க்கர்.
- இராமசுவாமி சு.அ., (1944), கல்லாடம் உரைநடை, சென்னை : ஒற்றுமை ஆபிஸ்.
- சாமிநாதையர் உ.வே. (உ.ஆ.), (1955), குறுந்தொகை, சென்னை : கபீர் அச்சுக்கூடம்.
- சாமிநாதையர் உ.வே. (ப.ஆ.), 2000, பெருங்கதை - பகுதி - 1 உஞ்சைக் காண்டம், சென்னை : டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்.
- சாமிநாதையர் உ.வே. (ப.ஆ.), 1955, சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பதவுரையும் அடியார்க்கு நல்லாருரையும், சென்னை : கபீர் அச்சுக்கூடம்.
- சோமசுந்தரனார் பொ.வே. (உ.ஆ.), (1970), கலித்தொகை நச்சினார்க்கினியருரை, சென்னை : திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்.
- துரைசாமி வே. (ப.ஆ.), (1964), பாண்டிக் கோவை, சென்னை : ஸ்டார் பிரசுரம்.
- நாராயண வேலுப்பிள்ளை எம் (உ.ஆ.), (1994), கல்லாடம், சென்னை : முல்லை நிலையம்.
- பாலசாரநாதன் சு. (ப.ஆ.), (1995), திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் மணக்குடவர் உரை, சென்னை : டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்.
- பாலசாரநாதன் சு. (ப.ஆ.), 1953, களவியல் என்ற இறையனார் அகப்பொருள் - நக்கீரர் உரையுடன், சென்னை : திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்.